Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 602/25
22.1.2026. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу судија Јелене Стевановић, председника већа, Јасмине Вуковљак Јовановић и Наде Ђорђевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из …, против тужених ББ из …, мал. ВВ, мал. ГГ и мал. ДД, сви из ..., чији је законски заступник мајка Екатарина Зарин из Смедерева, ради оспоравања очинства, решавајући о жалби тужиоца против решења Вишег суда у Смедереву П2 29/25 од 13.11.2025. године, у седници одржаној дана 22.1.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Смедереву П2 29/25 од 13.11.2025. године и предмет враћа истом суду на поновни поступак.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем одбачена је тужба тужиоца.

Против наведеног решења тужилац је благовремено изјавио жалбу, побијајући га из свих разлога прописаних одредбом члана 373 став 2 Закона о парничном поступку.

Испитујући правилност и законитост побијаног решења у смислу одредбе члана 386 у вези члана 402 Закона о парничном поступку - ЗПП (“Службени гласник РС” бр.72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 др. закон) у вези члана 202 Породичног закона ("Службени гласник РС", бр. 18/05, 72/11, 6/15), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужиоца основана.

Према образложењу побијаног решења и стању у списима предмета, тужилац је у тужби ради оспоравања очинства поднетој суду дана 30.10.2025. године означен као уписани отац малолетне деце, док је као тужена означена мајка деце. По пријему тужбе, првостепени суд је решењем П2 29/25 од 31.10.2025. године тужбу вратио тужиоцу ради уређења, са налогом да, у складу са чланом 256 став 4 Породичног закона, поред мајке детета као тужене, означи и малолетну децу у односу на коју оспорава очинство, као и лице за које тврди да је њихов отац.

Тужилац је поднеском од 13.11.2025. године проширио тужбу на малолетну децу као тужене, али није означио лице за које тврди да је отац деце наводећи да нема сазнања ко је евентуални отац деце, те је предложио суду да ради утврђивања те чињенице саслуша тужену, мајку деце.

Полазећи од наведеног, првостепени суд је, применом одредбе члана 256 став 7

Породичног закона, побијаним решењем одбацио тужбу јер тужилац није уредио тужбу на законом прописан начин, односно није проширио тужбу на сва лица која, у смислу члана 256 став 4 истог закона, имају положај јединствених и нужних супарничара, што води одбацивању тужбе.

Оваква одлука првостепеног суда за сада се не може прихватити као правилна, јер првостепени суд није применио одредбу материјалног права коју је требало да примени, на који разлог тужилац основано у жалби указује.

У спору за заштиту права детета, као и у спору за вршење односно лишење родитељског права, суд је, сходно одредбама члана 6 став 1 и члана 266 став 1 Породичног закона, увек дужан да се руководи најбољим интересом детета. Дете, у смислу члана 59 став 1 Породичног закона, има право да зна ко су му родитељи, односно право да зна своје порекло.

У конкретном случају, а што се основано жалбом тужиоца указује, поступање суда није било у складу са најбољим интересом деце. Наиме, полазећи од наведених одредаба Породичног закона, дужност је суда да, ради остварења најбољег интереса детета, односно права детета да зна своје порекло, у спору о очинству извођењем свих потребних доказа поуздано утврди ко је биолошки отац детета.

Имајући у виду изложено, као и садржину поднеска тужиоца од 13.11.2025. године, у којем тужилац предлаже да се ради утврђења биолошког оца деце саслуша тужена мајка, првостепени суд је био дужан да предузме све потребне радње ради идентификације и индивидуализације биолошког оца малолетних тужених.

Имајући у виду наведено побијано решење је морало бити укинуто и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак, применом одредбе члана 401 тачка 3 ЗПП.

У поновном поступку, првостепени суд ће туженој мајци наложити достављање личних података о претпостављеном оцу малолетних тужених, и у зависности од њеног поступања, након обухватања свих нужних и јединствених супарничара, на основу изведених доказа, донети нову на закону засновану одлуку о захтеву тужиоца, водећи рачуна о најбољем интересу малолетне деце.

Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић